

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NUM. 748

LES FULLES
DOMINICALS

El descans setmanal millor que el dominical

DXCIII

E's comunicats dels diaris ens assabentem d'una pintoresca manifestació femenina a París. Quan els membres del Senat francès es dirigien a la Cambra, un grup de dones els envoltà, oferint-los a cada un d'ells un ram de flors i un parell de mitjons.

Heus ací els dos símbols de la feminitat tal com fins avui s'ha entès aquesta. La dona, o bé ha estat el tabernacle de la gràcia, que precisava naturalment d'un dossier de flore, o per contra ha estat la màquina prudent i silenciosa la labor més eficaç de la qual s'ha circumscrit al repàs de la bugada i a sargir mitjons.

Manta vegades i amb escreix, darrera aquelles *musses* de Saint-Simon, a través de les heroïnes de Musset i en l'espíritual Madame de Bovary; al través de llur aurèola espíritual, ens ha aparegut l'ou de fusta i l'agula de sargir com emblemes inseparables de la bellesa, la gràcia i la sublimitat femenines. Avui encara, si per força es concedeix a la dona un lloc a l'universitat, a l'acadèmia, a la magistratura i al laboratori, no deixa mai de subsistir la traba del fatal destí de la fembra a la cura de l'olla i la bugada. Sense pensar ni heure'n esment, l'atribulada *horda* masculina, que l'estigma de la dona és la maternitat; estigma que la sobrepuja a tota altra dedicació espíritual. Perquè la dona és mare des de que neix fins que mor. E's seus jocs d'infants, quan les nines fan tota la seva delícia; de promesa, té un deix de maternal tendresa en forjar les il·lusions de l'esdevenidor. I si no es té ve mare, materialment, quan deixa, la dona, de renunciar a la delícia d'una llar tota plena d'ordre, quietud, suavitat i perfum, que són les característiques genuïnes de la maternitat? Rellevem-la, doncs, de l'adulació de les flors i de l'estigma de sargidora. Deixem la que si en els temps ancestrals ella sigué la il·luminada, en l'esdevedidor ella i ningú més que ella ha d'ésser la que imprimel·li al món la vertadera civilització a base de les pures idees d'humanitat, puix, no ho oblideu, totes les dones per un igual són, abans que tot, per antonomasia, Mares!

L'ALTRE

Molt sovint ens hem preguntat si la llei dita del descans dominical no estaria més bé que se'n diés del descans setmanal. El concepte que hom té al nostre país del descans setmanal o dominical, certament no és pas el mateix que es té a Anglaterra, per exemple, on la llei—si és que la festa dominical és regulada per una llei—és inspirada fonamentalment en l'esperit fonament religiós del país i de les institucions. Aquí, sense que volguem negar, sots cap aspecte, la religiositat del nostre poble, hem de convenir que, fins i tot entre els més creients, no és pas gaire arrelada la convicció de que s'ha de complir amb el rigorisme que es practica a la Gran Bretanya, el precepte de que «el setè dia descansaràs».

Acceptant, docs, que el criteri més estès és el de donar un dia de descans a tots els que treballen, per què —ens atrevim a preguntar— en l'aplicació de la llei, sigui on sigui, no es procura harmonitzar els diversos interessos que mouen els homes, amb l'esperit estricte del descans setmanal?

Tots sabem que hi ha infinitat de treballs i de comerços que viuen precisament dels que, per no treballar, gaudeixen de la festa dominical. Així, els artistes de teatre i els empleats als cinemes, els cambrers de cafès, de fondes i d'hotels, els conductors de vehicles, i tants i tants d'altres.

Si la llei fa aquestes excepcions tan naturals, o les accepta i les tolera, per què, molt sovint ens hem preguntat nosaltres, no ha de permetre's que els diumenges, quan menys el matí, puguin tenir obert molts establiments, a canvi que, com aquells oficis que hem esmentat, vinguin obligats rigorosament al compliment estricte del descans setmanal?

Hi ha infinitat d'establiments que són molt perjudicats, sobre tot en les poblacions capitals de comarca, i creiem que amb un xic de bona voluntat es podria aconseguir que, sense fer mancament a una llei que és fidel reflexe de la vida actual i contra la que ningú no ha d'oposar·hi la més lleu objecció, s'harmonitzessin els interessos afectats amb l'aplicació que s'hi dona actualment, tal com s'ha fet i es ve fent amb tants i tants oficis exceptuats del descans dominical però obligats al descans setmanal.

JORDI MUNTANYA

NOTICIARI

Francesc Pujols a Granollers

Ens assabentem que dissabte vinent, dia 13, vindrà a Granollers el nostre admirat amic i col·laborador, Francesc Pujols, qui donarà una conferència a l'Orfeó Granollerí.

Aquesta conferència l'illustre escriptor i filòsof havia de donar-la ja fa algun temps, però no pogué per causa d'haver estat malalí.

La Fira de Caldes

Diumenge i dimarts de Pasqua foren en gran nombre els nostres conveïns que es traslladaren a Caldes de Montbui per a assistir a la IV Fira Comercial que s'ha celebrat a la vila veïna i que avui ha de clausurar-se.

Excursió

Avui l'Orfeó Granollerí es traslladarà a Caldes de Montbui, on donarà un concert al Casino amb motiu d'efectuar-se la clausura de la IV Fira Comercial que s'ha celebrat a la vila veïna amb el major èxit.

Balls de revetlla

Hi ha el propòsit, al Casino, de celebrar amb el major lluïment les revetlles de Sant Joan i de Sant Pere.

A aital fi, el bellíssim jardí de la societat serà guarnit i il·luminat i hi ha el propòsit de contractar per a la nit de Sant Joan, l'orquestra Pla-Pey.

La festa dels xofers

La Unió de Xofers i Motoristes de Granollers i sa comarca ha pres l'acord de celebrar, amb tant o més lluïment que en anys passats, la festa popular de Sant Cristòfor. La festa es celebrarà un dissabte i diumenge, que probablement seran el 9 i 10 del vinent juliol.

Per als balls en projecte s'aixecarà un grandios envelat a la plaça de Perpinyà i serà contractada una notable orquestra.